Ч. 119. Неділя 12 червня (30 мая) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в п. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Парляментарні комісиї. — Справа італіяньского виділу. — Росийска Дума против Фінляндиї. — Грецко-турецкі відносини і справа Крети.

В палаті послів розпочали ся вчера наради над буджетом.

Головний справоздавець п. Штайнвендер зрік ся голосу. Справоздавець меншости п. Диямaнд мотивував внесенє меншости комісиї о утворенє окремого уряду контролі касових запасів.

Яко перший бесідник против буджету промовляв п. Кадльчак, ческий католик. Він домагав ся переведеня в практиці рівноправности всїх краєвих язиків.

Німецкий народовець Штельцль доказував, що головною причиною некористного положеня фінансового держави суть національні борби і надмірні жаданя до держави ставлені славяньскими сторонництвами. Внаслідок національних борб терпить дуже культурна, суспільна і господарска діяльність парляменту.

По промовах ще кількох бесідників засіданє перервано і назначено слідуюче на нині рано. Вчерашний день буджетової дебати був дуже млавий і минув серед рівнодушности послів.

В комісиї леґітимацийній раджено вчера над справою утвореня виборчого трибуналу. Пос. Гок вніс, аби виборчий трибунал складав ся з 27 членів, а то 18 з трибуналу адміністрацийного а 9 з трибуналу касацийного.

Конституцийна комісия ухвалила допустити женщини в віці від 26 літ яко членів політичних стоваришень.

В сальоні п. президента міністрів відбула ся в четвер конференция голов німецких партий, в котрій взяли участь президент міністрів бар. Бінерт, міністер просьвіти ґр. Штірк, міністер торговлї др. Вайскірхнер та посли Кіярі, Сильвестер і Ґрос зі сторони христ. социялів. Бар. Бінерт заявив, що правительство мусить домагати ся, аби Відень був місцем основаня італіяньского факультету, бо против Триєсту заявили ся войскові круги. Як би Німці не пристали на Відень, він з цілим кабінетом готов подати ся до димисиї. На увагу Німців, що їх можуть переголосувати в палаті, правительство відповіло, що мусить обставати при тім, щоби нинїшна більшість ухвалила італіяньский факультет у Відни. Італіяньскі посли заявили, що якби до скінченя другого читаня буджету буджетова комісия не полагодила справи італіяньского факультету, то они будуть голосувати против буджету. Італіяньскі посли сподівають ся такої констеляциї сил, що їх голоси можуть рішати про долю правительства.

В буджетовій комісиї промовляв о справі італіяньского факультету пос Романчук та заявив ся за тим, щоби він був в Триєсті або Триденті; місце для висшої школи мають мати можність визначити самі Італіянці. При сім вказав бесідник на необхідність заснованя україньского университету.

Росийска Дума приняла вчера закон о Фінляндиї 164 голосами против 23. В дискусиї пос. Ґлєбов заявив іменем жовтнївців, що они признають конечність загального закона державного в справах Фінляндиї, однак під услівєм, що буде удержана повна самоуправа Фінляндиї в її внутрішних справах. По відкиненю Думою внесеня, дотикаючого справ шкільних і правних Фінляндиї, жовтнївці не можуть брати дальшої участи в голосованю. Коли по голосованю проголошено принятє закона, роз-

Тайна раненого.

З француского — Перра Салєса.

I.

(Дальше).

У войску уважали обох приятелів знаменитими вояками і здогадувано ся, що оба вскорі одержать аванс, станутъ капралями.

Дожидане було трохи за довге та остаточно коли 14 липня появили ся іменованя, було велике розчарованє: іменовано лиш Фірміна.... Длячого?

Оба приятелі дармо глядали причини. На всякий спосіб Цезар полишив ся простим вояком і перший раз в житю мали бути розлучені. І перший раз також сідали з якоюсь неохотою на коня, аби виїхати на вправи до Льоншан. Спека видалась їм невиносимою, а їзда на поли вправ надто довгою.

А коли вечером по заосмотреню коний найшли ся оба на касарнянім подвірю, чули, що переслідує їх безнастанно одна і та сама гадка:

— „Длячого Фірмін? І з якої причини поминено Цезара?“

Ново іменовані не прийшли по Фірміна, бо знали, що помимо авансу схоче провести той вечер з своїм земляком і приятелем. Бачено їх дійстно, як ішли разом кроком тяжким, але все випрямлені і хороші, хоч без звичайної собі замашистости.

Цілий вечер проходжували ся без цїли по улицях Парижа, приглядаючи ся без цікавости ілюмінациї.

По годині мовчаня відозвав ся нараз Цезар:

— Де підемо на обід?
— Ти голодний?
— Ох, ні!
— І мені також не хоче ся їсти.

Около одинацятої години в ночи були вже назад в дїльници Войскової школи, самі не знаючи, як там зайшли. Машинально перейшли через великі бульвари, задержуючи ся ледве хвилю перед статуями осьвітленими ярко ґазовими лямпками. Фірмін хотів вже пійти спати, але Цезар запротестував:

— Чейже треба — сказав — облити твій аванс.... хочби фляшкою мусуючого яблочника!

Зійшли отже півперек бульвару Льовендаль до малого, тихого склепику при улици Бльомет, де продавано правдивий яблочник. То був одинокий шиночок звістний їм в тій дїльници. Були єму вірні як для того яблочника, нагадуючого їм родинні сторони, так і з причини симпатичної вивіски, котра представляла традицийного панка, що сидів в бавовняній шапочці на бочці як на кони. Але в хвили, коли вже мали там увійти, прийшли Фірмінови на гадку деякі сумніви: колиб так властитель шиночку схотів єму складати желаня? То без сумніву прикро діймило би Цезара. Отже сказав:

— Ні... не тут... Ходім дальше... Хочеш?

Цезар зрозумів і цілий почервонів; здавалось єму, що навіть той пан з вивіски глумить собі з него.

Увійшли знов в товпу і поволи, по кількох хвилях, ті забави і танці на сьвіжім воздусї, гамір пирующих в осьвітленю безчисленних лямп і ліхтарень, почали їх також упоювати. Зачинали вже усьміхати ся на вид підохочених товаришів, переходячих численними громадами по улицях, по котрих кождий рух зовсім перестав. Той Париж перемінений нагло в великаньску балеву салю, здавалось запрошував їх також до забави, до того аби хоч раз взяли відплату за довгі літа уміреного дотепершного житя. Спомин родинного села з тими всіми, котрі там жили, так доси живі в їх памяти, почали поволи затирати ся, а разом з тими споминами блїдла також обіцянка, дана простодушно Марцельці, що полишать ся здалека від всякого зіпсутя великої столиці.

І нагло опинили ся перед літром вина при столі одного з найгірших шинків в тій дїльници. Ще заки скінчили пити першу склянку перестали панувати над собою.

Від тої хвилї були пропащі.

В тїснім огородци, де росло одно одиноке дерево, стовпило ся яких сто мужчин і женщин, пючи препогане вино і гидкі лїкери серед страшенних вересків. З мужчин було найбільше вояків а з між них Фірмін і Цезар побачили товаришів з 6 полку стрільців. Але їх не розпізнавав ніхто; всі заняті були витем якоїсь кабаретової пісоньки, при супроводі сту-

дали ся на правици оплески, а Пуришкевич крикнув: Finis Finlandiae! (Конець Фінляндиї).

Дипльомати опікунчих держав бачать щораз лучше, що з огляду на намір зі сторони турецкого правительства, як також і зі сторони тимчасового виконного комітету в Канеї не дасть ся довше зволікати з остаточним розвязанем кретийского питаня. Після найновійших поголосок застанавляють ся опікуючі держави над виладженем окремого статуту для Крети.

Ґенеральні консулі опікунчих держав вручили виконному комітетови на Креті дві ноти. В однїй домагають ся, щоби музулманьских урядників допущено до виконуваня їх функций без зложеня присяги вірности грецкому королеви. В другій домагають ся допущеня музулманьских послів до народних зборів рівнож без зложеня сеї присяги.

Французкий міністер заграничних справ, Пішон предложив прочим опікунчим державам проєкт, в якім докладно означено суверенні права Туреччини до Крети. Англійске правительство відкинуло однак то розвязане питаня, некористне для грецкої династиї. В той спосіб розбила ся акция Пішона, а опікунчі держави стоять знов безрадні перед щораз більше застрюючим ся кретийским питанем. А між тим Турки старають ся виробити серед народу ворожий пастрій против Греції. Молодотурецкий „Tanin“ звертає ся против мнимої заяви грецкого короля, немов би то одиноким льоґічним розвязанем кретийского питаня була прилука Крети до Греції. Ся часопись домагає ся заперечення, бо в противнім разі буде оголошений бойкот грецких товарів, грецкі піддані будуть виключені з краю, а від Греції зажадає Туреччина офіцияльно задосить учиненя. Бойкот грецких товарів вже розпочав ся в деяких місцевостях.

Новинки.

Львів, дня 11 червня 1910.

— **Іменованя.** II. Міністер віроісповідань і просьвіти іменував суплєнта в державній гімназиї в Золочеві. Петра Ястржембского, головним учителем в мужеский семинарии учительский у Львові.

— **Перенесеня.** II. Намістник переніс санітарного асистента дра Альфреда Виногродского з Дрогобича до Освіцима.

— **Є. Е. ВПр. Митрополит.** гр. Шептицкий — як доносять — вже виздоровів по оногдашній перестуді і в середу був на канонічній візитациї в Бориничах коло Ходорова, а вчера повернув до Львова, перериваючи візитацию, щоби випочати по тяжких трудах дороги.

— **Русин послом на Угорщині.** Між вибраними до угорского сойму послами є сьвідомий Русин о. др. Юрий Негребецкий, який кандидував на правительствену програму гр. Кіна Гедерваріого.

— **Старинний стовп.** В селі Трибухівцях летичівского повіта на рос. Поділю, стоїть від давних часів якийсь камінний стовп. Хто его поставив і коли та нащо ніхто не тямить. Тепер петербурска археольоґічна комісия забирає ся до розсліджения его минувшини і відреставрованя его.

— **Холера в Києві.** Від початку вибуху холери сеї весни занедужало на неї в Києві 44 осіб, а з того 18 померло.

— **Недуга др. Смаль-Стоцкого.** Голова буковиньской „Руской Ради“, заступник маршалка кравового, др. Стефан Смаль-Стоцкий, виїхав на поручене віденьского лікаря Найсера на дальше лїчене до Пребляву (Preblau) в Каринтиї. Др. Найсер впевнює, що здоровлю дра Стоцкого рішучо не грозить ніяка небезпечність однак поки що мусить др. Стоцкий відтягнути ся хоч на кілька тиждів від всякої громадяньскої діяльности. Вернути з курациї і віддати ся на ново громадяньскій і урядовій праці зможе др. Стоцкий доперва в перших днях липня.

— **Отворенє німецкого народного дому** в Черніввцях. Послідної неділї відбуло ся в Чернівцях торжественне отворенє німецкого народного дому. На се торжество прибули німецкі парляментарні посли та майже всі місцеві Німці. Взяли також участь в тім отвореню місцеві власти. Німецкий народний дім, се величава будівля при Паньскій улици в старо-німецкім стилю. Поміщені в нїм німецка спілкова торговля мішаних товарів, союз німецких щадничих кас і т. д. а окрім того реставрация і каварня. Дім сей коштував 700 тисяч К. Не хоче ся вірити — пише до сего черновецкий „Народний Голос“ — що се той невеличкий гурток буковиньских Німців здвигнув гаку величаву і коштовну свою національну твердиню. А нас Русинів є тілько тисяч в самих Чернівцях і які ми убогі і слабі супротив того гуртка Німців. Погляньмо на наш „Народний Дім“. Се невеличка каменичка на осторону, дуже скромненька і тісна на всі боки. І у всему, такі наші національні достатки. А чому они такі — подивім ся на Німців, то будемо мати на се найлїпшу відповідь. Они до народної праці стають охочо і завзято, єдинодушно всі, як один муж. А у нас, що голова, то розум: один тягне до лїса, а другий до біса; сила розбавав ся, велике діло слабо робить ся а тимчасом другі випереджують нас далеко та виxіснують нашу невтороність та непорадність.

— **З Кульпаркова до Риму.** Ще 15 мая утік з заведеня в Кульпаркові звістний злодій Антін Боднар. Тепер прийшов від него до лікарів кульпарківского заведеня лист з повідомленем, що він є в Римі і має намір вступити до монастиря, щоби там дожити смерти. Боднар має за собою історию. Перед кількома роками дістав ся до вязниці за крадіж вартістних паперів на 15.000 К. Тоді застановлено слідство против него, бо лікарі орекли що він недужий на умі. Вступивши до воєнної манїпуляцийної служби в Станиславові украв мобілізацийні пляни і 6.000 К готівкою і утік до Америки, звідки вернув в 1904-ім році. Арештований, знов на підставі опінії лікарів зістав відставлений до Кульпаркова, звідки й утік. Тепер в Римі хоче спокутувати свої гріхи в монастири.

— **З Рогатинщини.** В Княгиничах відбуло ся в четвер величаве посьвяченє сокільского прапора. По вечірни відправленій на площи коло церкви довершив посьвяченя прапора о. Бачиньский з Васючина. Годить ся зазначити, що між кумами були ґр. Розтворовский, властитель Григорова, і п. Тустановский, властитель Княгинич, і б. повітовий маршалок оба дуже люблені Русинами в тих сторонах. При посьвяченю виголосив патріотичну проповідь укінч. богослов п. Н. Семенюк. Потім хорунжий і цїлий сокільский етяг з Княгинич зложив на прапор приписану присягу, проводжену одним з відпоручників „Сокола“-Батька“ п. С. Горуком, а другий з львівских відпоручників др. А. Цегельский виголосив довшу бесіду про ціль і задачі „Соколів“ і „Січовиків“. По нім акад. Юр. Цап від січової орґанізациї повітової в Рогатинщині складав привіт княгиницкому „Соколови“, запевняючи про згоду в народній праці між „Соколами“ і „Січами“. Величаво відбув ся відтак похід з дефілядою перед посьвяченим прапором і зібраними коло него хрестними родичами та запрошеними гістьми. Наперед ішла музика „Січи“ з Пукова і старшина тої „Січи“ зі своїм кошовим п. Сверидою, за ними відділ Соколів з Рогатина та Соколи і Сокілки з Ходорова, Залужа і Григорова з прапором рогатиньского „Сокола“, за ними відділ Сокілок з Княгинич, наконець стяг Соколів княгиницких. По дефілядї перед новопосьвяченим прапором передефільовано ще раз перед гістьми, а потім по поході через місточко похід розвязав ся перед домом читальні „Просьвіти“. Запрошені гості удали ся відтак на приняте до місцевого пароха о. Пеленьского, а решту прибувших Соколів і Січовиків угощено в читальни і на-

---

каня склянками о стіл. Ні Фірмін ні Цезар не знали тої пісні, але випивши першу фляшку, почали також співати і зажадали аби їм подано другу...

*

Цезар обудив ся на другий день з тяжким болем голови і чувством страшної утоми в цїлім тілі.

Обернув ся сейчас на праву сторону, аби сказати добрий день Фірмінови і з зачудованем побачив, що не лиш его там не було, але що навіть его ліжко не було рушене.

І саме котрийсь з товаришів крикнув:

— Гей, Парізо! Що ти зробив з твоїм приятелем Дібрейлем?

Що він з ним зробив? І в тій самій хвили видалось ему, що чує солодкий голос Марцельки, що говорила при пращаню:

— Цезаре, повіряю его тобі, а тебе повіряю так само ему...

Товариш і земляк з Етрепані, дуже задрістний, що не авансував, почав глумливо сьміяти ся, кажучи:

— Фірмін Дібрейль певно зле пришив собі звіздки. — Заложу ся, що вже відпали...

— Мовчи, мовчи! — крикнув Цезар грізно.

Але роздумавши приходив до пересьвідченя, що то дійстно могло лучити ся.

Ах, яка ганьба, коли би так стало ся, а особливо коли би довідали ся о тім в Безі-Сент-Ельоа!

Убрав ся чим скорше, горячково, при чім випала ему мошонка на гроші. Побачив, що була пуста...

Отже протратили досить гроший, обливаючи той аванс...

— Вибіг на касарняне подвіре. Тут почав роздумувати, де пійти, аби дізнати ся, коли нараз побачив поліцианта, котрий прямував до службового ад'ютанта. Ад'ютант, видко лихий, курив циґаро.

Мимохіть наблизив ся Цезар до них, бо від разу мав якесь причуте, що они будуть говорити о Фірміні і вскорі почув ті слова:

— Пан комісар присилає мене повідомити, що маємо у себе одного з тутешних людий...

— Вояка?

— Ні, капраля.

— Пяного?

— Не знаю. Можу лиш тілько сказати, що піднесено его з хідника, залитого кровію.

— Легке скалїчене?

— О, ні — відповів поліцпянт зі значучим видом — тяжка рана в голову. Здаєть ся що череп розбитий... Певно довго не потягне...

Цезар стояв на щастє близько муру; учепив ся сильно одного з зелізних колїцят, при котрих привязують коні, бо инакше був би упав на землю.

Тимчасом поліцаянт здавав дальше рапорт ад'ютантови:

— Піднесено его з хідника досьвіта, на розі улиці Віолєт.

— Чи сказав, як називає ся?

— Бідолаха! Не годен промовити ні слова. Кажу, що має діру в голові! Кров слезить капля по каплі. Отже прислано мене сюди, аби спитати, чи раненого перенести сюди, чи відставити просто до Ґро-Кейлю?

— Без сумніву —воркотів ад'ютант, занятий своїми гадками — без сумніву то Фірмін Дібрейль, одинокий, котрого нині рано не було при рапорті...

— Отже, куди его перенести?

— Прошу за мною. Отсе саме надходить ротмістр. Він порішить.

Ад'ютант разом з поліциянтом віддалили ся скоро не звернувши навіть уваги на бідного Цезаря, котрий безпастанно стискав судорожно зелізне колїсце і глядів уперто на землю, немов би там бачив лежаче тіло приятеля. Якийсь мрачний спомин будив ся тепер в его умі — спомин сварні, яка вибухла вчера...

Але де? коли? як? з якої причини?

Не знав. Від тої першої випитої фляшки не пригадував собі нічого.

Відозвав ся дзвінок, взиваючий на снїданє. Цезар не був би ся рушив, колиб не товариші, котрі его потягнули.

— Отже що? — говорили — твій Дібрейль вбив собі свої відзнаки в голову... готов їх утратити!

(Дальше буде).

ших домах. Вечером на площи перед читальнею рогатиньскі Соколи виконали зовсім поправно свобідні вправи вільноруч, дітвора бавила ся в товаристві гри і забави, а коли смеркло ся, зачало ся в читальни представленє комедиї „Перехитрили“. Зазначити треба, що аматори самі місцеві міщани грали зі зрозумінем і з талантом.

— **Слїдами капітана з Кепеніку.** Черновецкі часописи оповідають про таку історию: В другій половині мая приїхав до Черновець якийсь Ізраіль Генїґ і заїхавши до готелю, записав ся як урядник реґуляциї рік. В тім готели побув коротко. Укравши футро, вартости 250 корон „перепровадив ся“ до иншого готелю і вписав ся як Ізраіль Фінкельштайн. Поводив ся так, що видавав ся сином якогось богатого промисловця. В тім готели потягув також, що удало ся, м. и. одній співачці золотий нашийник з медальоном і знов пропав, щоби доперва тепер показати, що він і щось більше потрафить. Добувши собі офіцирский уніформ 41-го п. п. Генїґ став виступати як поручник. Представляв ся всюди, як др. Фінкельштайн з Відня, справоздавець „N. fr. Presse“, покликаний до Черновець на вправи. Як такий буяв по Чернівцях 26, 27 і 28 мая, беручи на кредит всьо. що єму як „ляйтнантови“ було треба, а навіть затягаючи „принагідні“ позички. При тім поводив ся так сердечно з підофіцирами „свого“ полку, що они ще й радували ся, коли могли панови ляйтнантови стати в пригоді, заплативши єму „кнайпу“, або позичивши трохи дрібних. Деякі части офіцирскої ґардероби Генїґ роздобув також в подібний спосіб. Щоби увійти в товариство, Генїґ скористав з нагоди похоронів члена краєвого виділу Вольчиньского і представивши ся одній родині, що жиє при ул. Паньскій, впросив ся на бальон, ще і разом з другим офіциром, щоби в справоздавчих цілях приглянути ся походови похоронів. Хто знає, як довго був би Генїґ грав ролю офіцира, як би не припадок. Служниця готелю, де „пан ляйтнант“ жив найшла в кишени єго одежи свій пропавший перед двома днями золотий перстінь. Конець звичайний. Генїґа арештовано і тепер виходить одна крадіж за другою.

— **З руских кольоній в Канаді.** В кольонії на захід від Дріфтен Рівер в Канаді, Русини побудували собі церков. О школі поки-що лише думають. — В дістрікті Борщів в Манітобі, де жиють самі Русини, побудовано церков і школу і основано читальню. — В Венляв в Манітобі основано „Січ“. Вписало ся 37 членів. — В рускій церкві в Вінніпеґу відправлено заупокійне богослуженє за анґлійского короля Едварда VII. Богослуженє відправив о. Красицкий. Він виголосив також проповідь, в якій звеличав діяльність померщого короля в користь широких народних мас. З діяльности сеї користали також і рускі еміґранти. — Денним робітникам в Канаді платять тепер по 2·50 дол. Углекопи заробляють значно більше. Робити всюди є досить. — В Манітобі (Канада) фармерскі відносини подекуди погані. На кольонії Бродляйт кольоністи кидають оселі і глядають нових. — Американьскі міста сильно зростають. Місто Брендон в Канаді за один рік розросло ся більше, як за кілька минувших. Дільниця Русинів в тім місті також стоїть добре і гарно розвиває ся. Єї значінє тим більше, що Брендон є великим зелїзничим осередком цілої провінциї.

— **Борба з лихварями мешкань.** В фабричній части Будапешту суть великі камениці, які замешкує часто по 100 і більше робітничих родин. В однім з таких домів, де живе 170 родин, з початком мая підвисшено чинш, але льокатори підвишці оперли ся в спосіб доси непрактикований однак — ведучий до цїли. Всї мешканцї дому, числом 1000 осіб, одноголосно заявили, що підвишки не принимають до відомости, а поки єї властителї не знесуть, не будуть загалом нічого платити. Також заявили, що не принимають виповідженя, а коли їх схочуть викидати силою, тоді они опинять ся з усею обстановою на улици і здержать весь рух. Справа оперла ся о суд. Всї льокатори пішли до суду разом з родинами. Помешканя виповіджено їм судово, але виконати рішенє суду показало ся річию неможливою, бо льокатори судового вироку не признали і заявили, що судовим возьним будуть ставити рішучий опір. Властителї, іменно консорция кас ощадности, побачили, що без асистенциї орґанів безпеченьства а може і войска не обійде ся. Однак така поміч дала би справі непотрібного розголосу, викликала би ріжні толкованя, які в наслїдках могли би їм більше зашкодити, як варта цїла підвишка — і уступили. Заключено збірну чиншову умову з численними постановами, користними для льокаторів, з котрих передовсїм одна і у нас була би дуже потрібною. Іменно постановлено, що до 1 мая 1912 чинш не може бути підвисшений.

Телеґрами.

Відень 11 червня. Позаяк Нїмцї наміряють по скінченій буджетовій дискусиї зголосити наглячє внесенє в справі управильненя язикових відносин, зголосили вчера чеські радикали 12 наглячих внесень, аби в той спосіб випередити Нїмців і не допустити їх внесеня до нарад в палатї.

Льондон 11 червня. Заступник міністра справ заграничних льорд Гардінґ іменований віцекоролем Індиї.

Льондон 11 червня. Бюро Райтера доносить, що консулї охоронних держав вручили кретийскому правительству ноту, в котрій грозять острими средствами коли би Кретийцї не пристали на поставлені їм перед кількома днями жаданя зі сторони держав.

Константинополь 11 червня. Як доносять зі Смирни, Турки примушують грецких купців до замиканя склепів. Інтервенция чужих консулів полишило ся безуспішною.

Константинополь 11 червня. Міністерство війни зажадало від міністерства скарбу кредиту на положенє мін в мори Мармара.

Константинополь 11 червня. Оґірченє населеня против Грециї збільшає ся з кождою хвилею. Вчера зголошено в палатї послів внесенє о видаленє всіх Греків з Туреччини. В дипльоматичних кругах побоюють ся, що то внесенє буде мати більшість, що викликало би нові великі трудности.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19,6 до 11,9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Курс львівский.

Дня 10-го червня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	686·—	694·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясси	565·—	574·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	550·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц.	99·10	99·80
4½% листи заст. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·40	94·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·10	93·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·80	94·50
„ м. Львова 4% по 200 К.	90·80	91·50
IV. Льоси		
Міста Кракова	120.—	130·—
Курс віденьский:		
Австрийскі черв. хреста	65·85	69·85
Угорскі черв. хреста	41·25	45·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	70·—	76·—
Базиліка 10 К	29·65	33·65
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·40	117·80
Долляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.